

رشد و شکوفایی ادبیات کودکان در سری لانکا

○ پیاسیلی ویژمان*

○ شقایق قندهاری

منبع: Bookbird ۲۰۰۰

ادبیات کودک و نوجوان کشور سری لانکا، به سه زبان انگلیسی، سینهالا^۱ و تامیل^۲ منتشر می‌شود. البته، اکثر کتاب‌ها به زبان سینهالا، زبان مردم سینهال است که ۷۳ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. تا همین اواخر، کارهای خلاق و اصلی، به زبان تامیل، زبان مادری مردم تامیل که ۱۳ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند و همچنین زبان مسلمانان که هشت درصد جمعیت را می‌سازند، از کشور هند وارد می‌شد. تحت حمایت و پشتیبانی «اداره امور فرهنگی هند»، هم‌اینک تعداد اندکی از نویسندگان چیره‌دست، آثار خود را به زبان تامیل، برای کودکان و نوجوانان می‌نویسند. با تمام اینها، برای شرح و توضیح توسعه و شکوفایی ادبیات کودک و نوجوان کشور سری لانکا، باید کتاب‌های منتشر شده به زبان سینهالا را مورد بررسی و ارزیابی قرار داد، آثار برجسته به زبان‌های تامیل و انگلیسی ترجمه شده‌اند و این گروه از کتاب‌ها، تحولات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور را منعکس می‌کنند.

پیش از این که آثار کودکان، در قالب کتاب ظاهر شود، کودکان به وسیله افسانه‌های مردمی، روایت‌های تاریخی و افسانه‌ها و نوشته‌های مذهبی که به طور شفاهی، دهان به دهان می‌گشت، سرگرم و با محیط جامعه و مشخصات آن آشنا می‌شدند با وجود این که چنین کارهایی صرفاً مخصوص کودکان و نوجوانان نبود از عناصر و مشخصات و بن‌مایه‌های ادبیات کودکان و نوجوانان بهره‌مند بود. در این قبیل آثار، با حیواناتی که جنبه‌های انسانی دارند و نیز با طنز، ماجرا، فانتزی و تعلیق نیز رو به رو هستیم. از دهه دوم قرن بیستم به بعد، بیشتر این قبیل کارها که متداول و آموزشی هم بود، در کتاب‌های درسی و ضمیمه‌ها گنجانده و وارد شد. بازنویسی و اقتباس افسانه‌های «ایزوپ»،^۳ شب‌های عربی،^۴ [منظور هزار یک شب است. م] حماسه‌های هندی «ماهاباراتا»،^۵ «رامایانا»^۶ و داستان‌های آموزشی «پنجه تنتره»^۷ و «هیتو پادش»^۸ و «جاتاکاس»^۹ که به زندگی و حیات گذشته مردم بودایی مرتبط می‌شد نیز در متون آموزشی مدارس سینهالا و تامیل گنجانده شد.

○ دوره نخست

اولین کتابی که به زبان سینهالا، به طور مشخص برای مخاطبان

بی‌توجهی قرار گرفت. کودکان خانواده‌های مرفه، در مدارس مخصوص نخبگان که در شهرها جای داشتند، حضور می‌یافتند. در این مدارس، تاکید و توجه خاصی بر مطالعه و آموزش زبان انگلیسی بود و کتاب‌های درسی کودکان، از کشور انگلستان به این مدارس می‌آمد. نویسندگانی که آثار خود را به زبان‌های سینه‌الا و تامیل می‌نوشتند، برای چاپ و نشر آثار خود با مشکل رو به رو بودند و حتی کتاب‌های اندکی که بدین شکل انتشار می‌یافت، تیراژ بسیار کمی داشت و توزیع آن ضعیف بود. اکثر بچه‌ها به خصوص بچه‌های ساکن مناطق روستایی، هیچ‌گونه دسترسی به این قبیل کتاب‌ها نداشتند.

یکی از نویسندگان برجستهٔ این دوره، «موینداسا کومارا تونگا»^{۱۷} (۱۹۴۶-۱۸۸۷) بود که منتقد ادبی، زبان‌شناس و آموزگار هم بود. او برای تکوین و شکل‌گیری شخصیت، نگرش، فراگیری زبان و حس زیبایی‌شناسی کودک، مجموعه کتاب‌های درسی را به رشتهٔ تحریر درآورد. وی اشعار خود را با زبان فرهیخته‌ای می‌نویسد و به کمک ترکیبات بلاغی و صوتی خود، بر ارزش و اهمیت معنی و مفهوم کار خود می‌افزاید به علاوه، او مجموعه‌ای کتاب هم منتشر ساخته است که دو جلد از آنها گزیده‌ای از داستانها، مقالات کوتاه، افسانه‌های ایزوپ، داستان‌های هزار و یک شب، ادبیات بودایی، تاریخچه کشور سری‌لانکا و سنت‌های مردمی را دربرمی‌گیرد. سه کتاب دیگر او داستان‌های روایی بلندی هستند که از شاخص‌های مهم ادبیات کودکان سینه‌الا به حساب می‌آیند. این کتاب‌ها، جشن عروسی، هفت تاجان و «قدرت لحظه‌ای» نام دارند.

هفت‌تاجان / مخاطبانش کودکان ۴ تا ۸ ساله هستند، زندگی واقعی مردم را در یکی از روستاهای معمولی سری‌لانکا به تصویر می‌کشد. این داستان طنز، دربارهٔ جوان روستایی مهربان و در عین حال ساده‌لوحی است که هفت مرتبه «می‌میرد» و «زنده می‌شود». در «قدرت لحظه‌ای»، مارمولک کوچولو، با خزیدن به داخل خرطوم آقای فیل - سوپرمن جنگل - بر او غلبه می‌کند و آقای پلنگ - موجود ترسناک جنگل - را مورد تمسخر و تحقیر خود قرار می‌دهد. آقای روباه که باعث خصومت و دشمنی حیوانات جنگل با یکدیگر شده بود، با مرگی تراژیک و اسفناک مواجه می‌شود. در این داستان‌ها طعنه و کنایهٔ نهفته موجود است؛ چرا که شخصیت‌های حیوانی و روابط آنها، کاریکاتورهای آشکار انسان‌ها و جامعهٔ انسان‌هاست. با این حال، طنز و هجو ضمنی و مفاهیم نمادین اثر، در سطح درک و فهم کودکان نیست و علت آن بلند بودن بیش از حد روایت‌ها و زبان سنگین و دشوار آن است؛ زبانی که تلفیقی از شیوهٔ نگارش کلاسیک و مدرن محسوب می‌شود. کوماراتونگا برای نجات زبان سینه‌الا، از افت و تنزل و غفلت و بی‌توجهی که در دوران حکومت انگلیسی‌ها بر این زبان وارد شده با شور و شوق به مبارزه برخاست. با این حال، سبک ادبی دو اثر نام برده شده که او برای مخاطبان خردسال به رشتهٔ تحریر درآورد، بیشتر مناسب مخاطبان نوجوان است.

در طول این دوره، کتاب‌های کودکان، به جای این که در زمرهٔ آثار سرگرم‌کننده و تفریحی قرار بگیرند، بیشتر به عنوان بخشی از برنامهٔ تحصیلی مدارس، موردتوجه و نظر مسئولان بودند. در این سال‌ها ادبیات نوجوانان، کاملاً مورد غفلت و بی‌توجهی قرار گرفت. کتاب «مارتین ویکرماسینگا»^{۱۸}، «مودول دووا»^{۱۹} (چاپ ۱۹۴۷) که به ماجراهای دو پسر فراری می‌پردازد، نخستین اثری بود که به زبان سینه‌الا برای نوجوانان منتشر شد. در ادبیات کودکان سینه‌الا، «جی. بی. سننایاک»، نقطه عطف بعدی محسوب می‌شود؛ چرا که او در دوران گذار و تغییر و تحول در بین کوماراتونگا و نویسندگان بعدی قرار دارد.

مهم‌ترین و ارزشمندترین نقش سننایاک، پذیرش و معرفی ادبیات کودکان به عنوان یک گونهٔ ادبی مستقل است. او هشت کتاب کودک منتشر ساخت که در آنها فانتزی و خیال را با واقعیت درهم آمیخت. یکی

کتاب‌های کودکانی که پس از کسب استقلال انتشار یافتند، نسبت به دهه‌های قبلی، پیشرفت و تحول قابل ملاحظه‌ای داشتند. تنوع موضوعی و سبک، ترکیب فانتزی و خیال با واقعیت، تلفیق هنرمندانهٔ آموزش و سرگرمی و سادگی زبان موجب شد که این کتاب‌ها بیش از پیش مورد توجه کودکان قرار بگیرد

از ویژگی‌های متمایز داستان‌های سننایاک، این است که علاوه بر حیوانات، اجسام بی‌جان و پدیده‌های طبیعی هم صفات و مشخصات انسان‌ها را دارند. به عنوان مثال، در «مجسمهٔ چوب صندل»^{۲۱} (چاپ ۱۹۴۹)، رودخانه، برگ‌ها و گل‌ها همگی با هم سخن می‌گویند. «ویمال» پسر ماهیگیر فقیر، با شنیدن گفت و گوی آنها، متوجه می‌شود که مجسمهٔ چوب صندلی کوی آن را از رودخانه بیرون آورده، پادشاه یکی از کشورهای همسایه است. مجسمه برای تشکر و قدردانی از پسر، به وی کمک می‌کند تا پادشاهی حکومت پیشین وی را به عهده بگیرد. در داستان «خسیس بزرگ»^{۲۲} (چاپ ۱۹۴۹) همهٔ گربه‌ها، سگ‌ها و موش‌ها، ارباب خسیس خود را به خاطر این که به آنها غذای کافی نمی‌دهد، ترک می‌کنند. دست‌ها، پاها، سر و قلب خود خسیس نیز در مورد ترک کردن او با هم صحبت و بحث می‌کنند. سرانجام، سر، مرد خسیس را متقاعد می‌کند که غذای خوب، برای حفظ حیات لازم و ضروری است و قلبش به وی می‌آموزد که مهربان و فداکار باشد. در حالی که در داستان‌های سننایاک، برخلاف آثار کوماراتونگا، درس‌های اخلاقی به طور ضمنی بیان می‌شوند، او برای بیان آنها از طنز و هجو استفاده نمی‌کند. به علاوه، سبک نگارش و زبان وی ساده‌تر از نویسندگان پیشین است.

○ دوران پس از استقلال و خودکفایی کشور

کتاب‌های کودکانی که پس از کسب استقلال انتشار یافتند، نسبت به دهه‌های قبلی، پیشرفت و تحول قابل ملاحظه‌ای داشتند. تنوع موضوعی و سبک، ترکیب فانتزی و خیال با واقعیت، تلفیق هنرمندانهٔ آموزش و سرگرمی و سادگی زبان موجب شد که این کتاب‌ها بیش از پیش مورد توجه کودکان قرار بگیرد. علاوه بر این، ظاهر کتاب‌ها هم جذاب‌تر از قبل شد؛ قطع کتاب‌ها بزرگ‌تر، حروف مورد استفاده درشت‌تر از قبل و تصاویر نیز به کتاب‌ها افزوده شد. تازه در این زمان بود که تصویرگری کتاب کودک، به عنوان یکی از هنرهای مهم و ارزشمند شناخته شد؛ هنری که به خلاقیت و درک و فهم قوهٔ تخیل کودک نیازمند بود. همهٔ نویسندگان اذعان داشتند که هدف اصلی داستان‌های خلاق، سرگرم ساختن کودک است و کارکرد آنها در شکل‌گیری شخصیت، باید به حداقل ممکن برسد. به علاوه، در اغلب موارد، فانتزی به منظور جذب و جلب توجه کودکان به کار گرفته شد. از این رو، نویسندگان به ندرت فرشته‌های بدسیرت، غول‌های آدم‌خوار، جادوگر و دیو را در داستان‌های خلاق و بدیع خود به تصویر می‌کشیدند. در عوض، آنها به منظور رهایی و نجات افراد مظلوم و خوب،

از عناصر خارق‌العاده بهره بردند. چنین داستان‌هایی قوهٔ تخیل کودک را به دنیای شگفت‌انگیزی می‌برد و در همین حال، به وی نشان می‌دهد که «پاداش و جایزهٔ کار خوب، همیشه نیکی و خوبی است.»

در میان نویسندگان متمایز و برجسته این دوره، می‌توان به «کی. جیاسیلاکا»،^{۳۳} «سیبیل وتاسینگ»^{۳۴} و «سونیل جایوپرا»^{۳۵} اشاره کرد. جیاسیلاکا، در فاصله سال‌های ۱۹۷۸–۱۹۶۰ ده کتاب منتشر کرد و هدف او از نوشتن کتاب‌هایش القای ارزش‌های مثبت و نیک به کودکان بود، نخستین کتاب وی «برادر بزرگ‌تر و خواهر کوچک‌تر» (چاپ ۱۹۶۰)، داستان پسر شروری است که وقتی می‌بیند خواهر خوشرو و آرامش، مورد مهر و محبت و توجه همه قرار دارد، موی خودش را اصلاح می‌کند. سخت‌کوشی، خویشتن‌داری، کمک به دیگران، مراقبت از والدین و احترام به عواطف و احساسات دیگران، حفاظت از محیط زیست و عشق و خدمت به کشور، ازجمله درس‌هایی است که در داستان‌های این نویسنده جای دارند. در کتاب‌های محبوب و پرطرفدار وی، جانوران و حتی اشیای بی‌جان، به گونه‌ای ترسیم شده‌اند که گویی خصوصیات و مشخصات انسان‌ها را دارند. داستان‌های جیاسیلاکا، در فضای روستا اتفاق می‌افتد و از این رو، بیشتر کودکان سری‌لانکایی، قادر به درک و همذات‌پنداری با داستان و شخصیت‌هایش هستند. کتاب‌های وی، به زبان انگلیسی ترجمه شده و هنرمندان تصویرگر دیگری، تصویرگری داستان‌ها را برعهده گرفته‌اند.

سیبیل وتاسینگ، برندهٔ جوایز ملی و بین‌المللی متعدد، نویسنده و تصویرگر ارزشمندی است که کتاب‌های او مورد توجه همهٔ قوم‌ها و نژادهای محلی قرار گرفته است. این نویسنده و تصویرگر زن، کار حرفه‌ای خود را در سال ۱۹۴۸ آغاز کرد و هنوز هم یکی از بهترین تصویرگران و نویسندگان این کشور محسوب می‌شود. او نخستین کتاب خود، به نام «دزد چتر» را در سال ۱۹۵۶ منتشر ساخت و تاکنون نویسندگی و تصویرگری بیش از صد کتاب را برعهده داشته است. او نثر روان و آهنگین خود را با تصاویر جذاب و گیرایی همراه می‌کند که بر اهمیت و ارزش متن می‌افزایند. بسیاری از نویسندگان مایلند که آثارشان توسط وی تصویرگری شود و آن را افتخاری برای خود محسوب می‌کنند؛ چون وی هنرمندی مبتکر و خلاق است، قوهٔ تخیل و حس زیبایی‌شناسی فوق‌العاده‌ای دارد و دنیای کودکان را خوب می‌شناسد.

جایوپرا، نویسنده و تصویرگر هفت کتاب خود است و تاکنون بسیاری از کتاب‌های سایر نویسندگان را تصویرگری کرده است. کتاب «پینهامی»^{۳۶} وی که در سال ۱۹۶۰ چاپ شد و جایزه‌ای را به خود اختصاص داد، داستان فیل کوچولویی است که از مزرعهٔ پینهامی پزشک، نیشکر می‌دزد تا به مادر نابینایش غذا بدهد. زمانی که پینهامی، دزد را می‌شناسد، دلش برای فیل کوچولو می‌سوزد و چشم‌های مادر فیل کوچولو را درمان می‌کند. در سال ۱۹۷۸، یکی از شرکت‌های فیلم‌سازی سری‌لانکا، براساس این داستان فیلمی ساخت. داستان «خرس کوچولو (چاپ ۱۹۷۲)» داستان عاطفی خرس کوچولویی است که آرزو دارد مثل بچه‌ها باشد. او بچه‌ها را تا مدرسه تعقیب می‌کند، اما هرچقدر هم که می‌کوشد، باز موفق به یادگیری خواندن و نوشتن نمی‌شود و مجبور می‌شود به جنگل بازگردد. این نویسنده، در سال ۱۹۸۳، کاندید دریافت جایزه افتخاری تصویرگران BIB بود.

ادبیات نوجوانان، توسط «تی. بی ایلانگاراته»^{۳۷} که داستان‌های فراوانی به رشتهٔ تحریر درآورد، رواج یافت. کتاب «دوستان صمیمی» (چاپ ۱۹۵۷)، بیشترین تیراژ را به خود اختصاص داده و تاکنون دوازده بار تجدید چاپ شده است. در این داستان، دو دوست که از نظر طبقاتی، در دو طبقهٔ کاملاً متفاوت قرار دارند، بالاخره با مبارزه و مقاومت، بر سخت‌گیری والدین خود غلبه می‌کنند. با وجود این که «دوستان صمیمی» و دنباله‌اش «بورس تحصیلی» (چاپ ۱۹۸۹)، ظاهراً جزو آثار نوجوانان محسوب نمی‌شوند، اما

این آثار هنوز هم موردعلاقه و توجه مخاطبان نوجوان قرار دارند. از اواسط ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۴، نویسندگان و ناشران، به سبب هجوم کتاب‌های شوروی (سابق) که توسط «ناشران پیشرو»^{۳۸} تولید می‌شد و توسط «خانهٔ نشر مردمی»^{۳۹} در کولومبو، وارد سری‌لانکا می‌شد، با رقابت سخت و شدیدی رو به رو شدند. این کتاب‌ها که از لحاظ ظاهری و طرح بسیار زیبا و از نظر قطع بزرگ بودند، حاوی تصاویر رنگی بودند که کل صفحه را دربر می‌گرفت. چنین کتاب‌هایی برای کودکان سری‌لانکایی بسیار تازگی داشت و بسیار لوکس و تجملی محسوب می‌شد. این کتاب‌ها، به سه زبان انگلیسی، سینهالا و تامیل موجود بودند و در شهرهای اصلی و مهم و مدارس صاحب نام و معتبر، در معرض نمایش و فروش قرار می‌گرفتند و قیمت بسیار مناسبی هم داشتند. کودکان چنان جذب این کتاب‌ها شدند که بعضی تمام پول توی جیبی خود را صرف خرید آنها می‌کردند. این کتاب‌ها که از کشور دیگری وارد شده بود، به ارتقا و پیشرفت عادت به مطالعه و ترویج آن در میان کودکان، بسیار مؤثر بود.

● بهبود وضعیت ادبیات کودک و نوجوان

وقتی که سازمان ملل متحد، سال ۱۹۷۹ را به عنوان «سال جهانی کودک» و نیز اول اکتبر را به عنوان «روز جهانی کودک» معرفی کرد، دولت کشور سری‌لانکا هم برای توجه و اهمیت به «کودک»، دبیرخانه‌ای تشکیل داد تا بدین شکل، مسائل و موضوعات کودکان را مورد بررسی و تحقیق قرار دهد و برای سعادت و سلامت آنها برنامه‌ریزی کند. در نتیجهٔ آن، مربیان آموزشی که حالا دیگر با تئوری‌های کارشناسان و روان‌شناسان غربی مثل «ژان پیاژه»^{۴۰} «دنیس لوتون»^{۴۱} و «جان هولت»^{۴۳} دربارهٔ کودک آشنا شده بودند، به ضرورت توجه و آماده‌سازی کتاب‌های مناسب همهٔ گروه‌های سنی، بیش از پیش تاکید کردند. از نظر این روان‌شناسان، نباید با کودک، هم‌چون مدل‌های کوچک شده بزرگسالان رفتار کرد و به علاوه، کودکان حقوقی دارند که می‌بایست توسط جامعه حفظ شود. دولت، شبکهٔ کتابخانه‌های کودکان را گسترش داد. هم‌چنین، «شورای توسعهٔ کتاب کودکان» که زیر نظر «وزارت آموزش و پرورش» قرار دارد، در سال ۱۹۸۲ از انتشار کتاب‌های مناسب گروه‌های سنی مختلف حمایت مالی کرد و در این خصوص، خود به سازمان‌دهی پرداخت. علاوه بر این، این شورا برای نگارش و ارزیابی کتاب‌های کودکان، رهنمون‌هایی را در اختیار نویسندگان

پیش از این که آثار کودکان،

در قالب کتاب ظاهر شود،

کودکان به وسیلهٔ افسانه‌های مردمی،

روایت‌های تاریخی و افسانه‌ها

و نوشته‌های مذهبی که به طور شفاهی،

دهان به دهان می‌گشت، سرگرم

و با محیط جامعه و مشخصات آن آشنا می‌شدند

با وجود این که

چنین کارهایی صرفاً مخصوص کودکان

و نوجوانان نبود

از عناصر و مشخصات و بن‌مایه‌های ادبیات

کودکان و نوجوانان بهره‌مند بود

قرار داد.

در سال ۱۹۷۹، ادارهٔ امور فرهنگی کشور، به منظور تشویق و حمایت از نویسندگان، طرح «جایزهٔ ادبی کشوری» به بهترین کتاب کودک و بهترین طرح جلد را ارائه داد. سمینارها و کارگاه‌هایی هم در زمینهٔ ادبیات کودک و نوجوان، با کمک و همکاری مؤسسات دولتی و غیردولتی برگزار شد و ناشران برجسته هم، بیش از پیش، مؤلفان و نویسندگان کتاب‌های کودکان را مورد حمایت و پشتیبانی خود قرار دارند. در نتیجه، تعداد نویسندگان کودک و تعداد کتاب‌های منتشره در هر سال، به طور چشمگیری افزایش یافت. علی‌رغم این تسهیلات و دستاوردها، در آثار تعداد بسیار اندکی از نویسندگان می‌توان خلاقیت، ابتکار و نوآوری و شناخت و درک ذهن کودک را مشاهده کرد. علاوه بر وتاسینگ که هم‌چنان سهم مهمی در ادبیات کودک و نوجوان سریلانکا دارد، «جایاراتنه ساماراسکارا» ^{۳۳} تاکنون بیش از بیست کتاب نوشته و آنها را تصویرگری کرده است. «گوناسنا ویسانا» ^{۳۴} و «سی ویکرماسینگ» ^{۳۵} به ترتیب، ۲۶ و ۸ کتاب برای خردسالان تألیف کرده‌اند. «تی پرماداسا» ^{۳۶} و «آنولا دی سیلوا» ^{۳۷} هر یک تا به حال، ۶ عنوان کتاب منتشر ساخته‌اند. به علاوه، « ای دابلیو آبیسینگ» ^{۳۸} و «رتنا سری ویجسینگ» ^{۳۹} هر یک صاحب ۳ کتاب شعر هستند.

این نویسندگان ارزشمند، باید بیشتر شناخته شوند، چون علی‌رغم مشکلات فراوان، هم‌چنان به کار خود ادامه می‌دهند، باید گفت که ۹۸ درصد کتاب‌های منتشر شده، برای کودکان ۸-۴ ساله است. تا سال ۱۹۷۰ کسی به خوانندگان نوجوان توجهی نداشت، اما نارضایتی و ناآرامی‌های جوانان در سال ۱۹۷۱، موجب شد که ضرورت تهیه کتاب‌های مناسب این گروه سنی مورد توجه قرار گیرد. به سبب سیمنارها و مسابقات متعددی که در زمینهٔ ادبیات نوجوانان برپا شد، به تدریج ادبیات گروه سنی نوجوانان، خود به عنوان گونهٔ ادبی مستقلی شناخته شد و بیش از پیش، مورد توجه و اهمیت قرار گرفت. علاوه بر این، اهدای جایزهٔ ادبی، به بهترین رمان سال نوجوانان (از سال ۱۹۸۴ به بعد)، موجب تشویق و دلگرمی نویسندگان شد. «کولاسنا فونسکا» ^{۴۰} «دناگاما سیریواردنا» ^{۴۱} «دی سیلوا» ^{۴۲} «وتاسینگ»، «ویسانا» ^{۴۳} و «هما چاندریکا لیاناگ» ^{۴۴} جزو برجسته‌ترین نویسندگان ادبیت نوجوانان به شمار می‌آیند. گونهٔ ادبی که بیشتر از سایرگونه‌ها محبوب و پرطرفدار است، داستان حادثه‌ای است.

درونمایه‌های برجسته و مهم آثار نوجوانان، هم‌زیستی مسالمت‌آمیز، برابری اجتماعی، مقاومت در برابر بی‌عدالتی، حفاظت از محیط زیست، بازگشت عشایر به روستاها، و ترجم و دلسوزی نسبت به جانوران و انسان‌های فقیر و بینوا را شامل می‌شود. بسیاری از آثار ادبی کلاسیک غرب، به زبان سینهالا ترجمه شده است؛ آثاری مثل رابینسون کروزو، جزیرهٔ گنج، باد در میان شاخه‌های بید، ماجراهای آلیس در سرزمین عجایب و رمان‌های مارک تواین. علی‌رغم وجود رسانه‌های الکترونیکی و محبوبیت آنها، کودکان سری‌لانکا علاقهٔ شدیدی به مطالعهٔ کتاب دارند. بدین منظور، با حمایت‌های دولتی، تولید کتاب‌های تألیفی کودکان به زبان‌های سینهالا و تامیل، افزایش یافته است. با این حال، هنوز نواقص و کمبودهایی وجود دارد که بایستی برطرف شود. در اثر حمایت‌های دولت و وجود تکنولوژی مدرن، بسیاری از نویسندگان خلاق و مبتکر، تنها برای گروه سنی کودکان ۸-۴ سال کتاب می‌نویسند و برای گروه سنی ۱۱-۸ سال کمبود شدید کتاب به شدت محسوس است. به علاوه، کتاب‌های اندکی که در این زمینه وجود دارد، فاقد جذابیت و خلاقیت است و زبان و نثر نامناسبی دارد و پیرنگ آنها هم بسیار نامنسجم به نظر می‌آید.

در مجموع، باید گفت که کتاب‌های کودکان و نوجوانان، به طور رضایت‌بخش و مناسبی، جنگ متمادی شرق و شمال سری‌لانکا را مورد بررسی و تحقیق قرار نداده‌اند. کمبود تصاویر زیبا، به علت هزینهٔ بالای

تولید و چاپ نیز یکی دیگر از نقاط ضعف ماست. چاپ کتاب، به سبب هزینهٔ کاغذ و هزینه‌های چاپ، گران درمی‌آید و لذا کودکان خانواده‌های کم‌درآمد، قادر به خرید کتاب نیستند. برای تضمین تولید کتاب‌های مناسب و مطلوب برای همه، نویسندگان نسل جدید باید راهنمایی شوند تا آثار و نوشته‌های خود را ارزیابی کنند و به علاوه، کتاب‌ها باید با نرخ یارانه‌ای، در اختیار همه قرار بگیرد.

پی‌نوشت‌ها:

- 1) Sinhala
- 2) Tamil
- ۳) Aesop's Fables
- ۴) The Arabian Nights
- ۵) Mahabharata
- ۶) Ramayana
- ۷) Panchatantra
- ۸) titto padesh
- ۹) Jatakas
- ۱۰) A. P. Fernando
- ۱۱) V. D. Lanerolle
- ۱۲) Marie Mussaeus
- ۱۳) W. A. Rana singhe
- ۱۴) A. Weliwita
- ۱۵) P. Nissanka
- ۱۶) W. S. Fernando
- ۱۷) Munidasa Kumaratunga
- ۱۸) Martin Wickremasingha
- ۱۹) Modol Duwa
- ۲۰) G. B. Senanayake
- ۲۱) The Sandal Wood Sculpture
- ۲۲) The Great Miser
- ۲۳) K. Jaya thilaka
- ۲۴) Sybil Wetta singhe
- ۲۵) Sunil Jayaweera
- ۲۶) Pinhami
- ۲۷) T. B. Ilangarathe
- ۲۸) Progress Publishers
- ۲۹) People's Publishing House
- ۳۰) Jean Piaget
- ۳۱) Denis Lawton
- ۳۲) John Holt
- ۳۳) Jayaratne Samarasekara
- ۳۴) Gunasena Vithana
- ۳۵) C. Wickre masinghe
- ۳۶) T. Premadasa
- ۳۷) Anula de silva
- ۳۸) A. W. Abeysinghe
- ۳۹) Ratna Sri Wijesinghe
- ۴۰) Kulasena Fonseka
- ۴۱) Denagama Sirwardena
- ۴۲) de silva
- ۴۳) Withana
- ۴۴) Hema chandrika Liyanage

منبع :

^{*} پیاسیلی‌ویژمان ، استاد دانشگاه ، منتقد ادبی و نویسنده خلاق‌ی‌است که تاکنون جوایزی هم برده است .